

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 5. Guilielmi Rufi obitus. Henricus I. Rex Angliæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

Sæculum XI. A.C. 1100. *sic meæ illatum repararet. Secus juste spoliatus, quod ad Sedem Apostolicam confugere ausus fuerim, quibusdam videri possem, quæ res pessimi exempli esset. Nonnulli minus sapientes ex me querunt, cur Regem non excommunicem; sed qui prudentia valent, suadent, ut ab hac excommunicatione temperem, quod non oporteat, me simul Romæ querelas movere, & simul me ipsum offensas meas ulcisci. Tandem ab amicis meis, qui apud Regem sunt, per literas moneor, ipsum excommunicationis censuram a me latam risu excepturum esse.*

§. V.

Guilielmi Rufi obitus. Henricus I. Rex Angliæ.

Lib. 3. No. vor. **H**aud multo post afferuntur literæ, in quibus nunciabatur, Regem Guilielmum Rufum funesto casu, cum feras in saltu insectaretur, die Jovis, secunda Augusti, anno millesimo centesimo, fuisse interfectum, eumque nec pœnitentem, nec confessum protinus animam reddidisse. (*) Defunctum amarissime luxit Ansel-

(*) De Regis hujus exitu in Natali Alexandro Sæc. XI. & XII. istud legitur: *Obiit Willelmus II. anno centesimo supra millesimum, Regni XIII. Nonis Aug. quadragenario major, inter venandum*

Anselmus, dicere auditus: *Leuius multo* Sæculum XI.
A.C. 1100.
tuliffem, si me ipsum Deus ex hac misera
vita evocasset, quam quod infelicem Prin-
cipem tali exitu e vivis abire permiserit.
 Paucis deinde elapsis diebus, adest ab
 Ecclesia Cantuariensi Legatus, cum lite-
 ris, in quibus Anselmus redire instantis-
 sime rogabatur. Igitur postquam cum
 Archiepiscopo Lugdunensi consultasset,
 iter aggressus est, in Angliam navigatu-
 rus, omnibus bonis in Burgundia carissi-
 mi viri discessum dolentibus. Vix Clu-
 niacum pervenerat, cum redduntur ei
 aliæ literæ ab electo Rege Henrico &
 Purpuratis Angliæ datæ, qui monebant;
 celeriter in Angliam reveheretur. In epi-
 stola sua Rex dicebat; se, mortuo fratre,
 a Clericis populoque Angliæ Regem ele-
 ctum fuisse, sed inimicorum suorum ma-
 chinationes timentem, compulsus fuisse,
 ut se ungi pateretur, priusquam Archie-
 piscopus advenisset. Petere se ne id ma-
 li consuleret; ceterum consilia Præsulis
 lubenti animo secuturum esse. Guiliel-
 mus Rufus nulla relicta prole obierat,
 cumque Robertus ejus frater, ætate ma-
 jor,

dum sagitta (ut ferebatur) fortuito confixus
a Walterio TYREL, quem ex Francia addu-
ctum in familiaritatem receperat. Quod tamen
Tyrellum constanter negasse, testis est Sugerius
Abbas.

Sæculum XI.
A.C. 1100.
jor, Dux Normanniæ necdum a peregrinatione cruciata reversus esset, Henricus, natu minor, fratre absente, Regem se sine mora proclamari & coronari effecerat, qui deinde non obstante Roberti conatu annis plusquam triginta sex Rerum in Anglia potitus est.

Edmer. 3.
Nov.
Anselmus strenue iter faciens, cum Dubrim vigesima tertia Septembris apulisset, in Anglia exceptus est, omnium ordinum hominibus maximam lætitiã profitentibus, quod sperarent, ipso redeunte patriam quasi e ruinis resurrecturam, & Sanctum Præsulem malis omnibus, præsertim illis, quibus Religio pãne everfa erat, remedium allaturum esse.

§. VI.

Concilium Valentinum.

to. 10. Conc.
p. 717. ex Hugo Flav. p.
254.
In Francia duo Legati Joannes & Benedictus complura celebrarunt Concilia, quorum primum, quod Augustoduni indictum fuerat, Valentia habitum est. Præcipua hujus Conventus causa fuere querelæ Canonicorum Augustodunensium contra Norigaudum Episcopum suum, qui Simoniace intrasse & Bona Ecclesiæ suæ distraxisse accusabatur. Is auctoritate Legatorum Canonicos Valentiam venire compulit, quamvis reclamarent, se ad locum extra suam provinciam positum vocari non debere.

Nam